

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 151. szám

2020. Pünkösd

A tartalomból

AKTUÁLIS

COVID gyógyulás

4

Új székek 5

MÚLTUNK

Haza a magasban

6

Családi hírek 7

Trianon 100

8

GYŰLEKEZETI HÍREK

Kreatív
megoldások:

Sámuel kör 9

Szerdai házas 10

Ábrahám kör 10

Anyakör 11

Dániel kör 11

Női bibliakör 12

Férfiak 12

Szerda esete 12

Draskóczy László

13

Énekkar

14

Joó Sándor 15

15

IFJÚSÁG

Dávid ifi 17

PIKK 17

Összifi 18

Joel ifi 19

HÉTKÖZNAPJAINK

Füzi család

20

MISSZIÓS HÍREK

Hangmisszió 22

Greizer család 23

Csépe Andrea 24

BIZONYÁGTÉTEL

Erdélyi Gábor+Eva

24

Bibliaiskola 26

KISEBEEK

27

... a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által. Ef 2,20-22

Istentiszteleti tájékoztató a belső borítón!

Kedves Testvérek!

A szigorítások enyhülésével, hálát adva Istennek az ő megőrző kegyelméért pünkösdvásárnaptól, május 31-től újra kinyitjuk a templomot az alábbi rendben és szabályok betartásával:

Istentiszteleteket vasárnap 8 és 10 órakor, valamint csütörtökön 18 órakor tartunk, melyeket élőben továbbra is közvetítünk. Pünkösdvásárnap is 8 és 10 óra a kezdési időpont, pünkösdhétfőn pedig 10 óra.

Szeretettel várjuk a testvéreket alkalmainkra, de kérjük, hogy aki a legkisebb jelét érzi egy esetleges betegségnek, vagy a környezetében van beteg, aki fertőzött lehet, ne jöjjön a közösségbe. Megértjük azokat a Testvéreinket, akik a saját egészségük miatt, vagy családjuk iránt érzett féltő szeretetből még nem tudják vállalni az alkalmakon való részvételt. Szeretnénk óvni a 65 éven felüli tagjainkat, így őket arra kérjük, hogy a 8 órás Istentiszteleten vegyenek részt, és a régi nagyteremben foglaljanak helyet.

Gyermek-istentiszteletet továbbra is csak online tartunk, gyermekmegőrzés nincs, egyelőre a csoportokat sem indítjuk újra.

Az istentiszteleten szájmazsk használata kötelező, a szabályoknak megfelelően elhelyezett székeken foglalhatunk helyet. A templomtérben, a régi és az új nagyteremben, valamint az udvaron lehet részt venni az istentiszteleten, így kb 200 fő fér el. 3 kézfertőtlenítő oszlop áll rendelkezésre a bejáratoknál. Az ajtók, ablakok nyitva lesznek, ennek ellenére nagy hangsúlyt fektetünk a kilincsek, korlátok, mellékhelyiségek fertőtlenítésére. Kérjük, mindenki saját énekeskönyvét hozza, a templomi énekeskönyvek nem lehetnek használatban. Kérjük a bejáratoknál szolgálatot teljesítő presbiterek segítségét fogadják el.

Úrvacsorát egyelőre nem tartunk.

„Az Úr, a mi Istenünk, legyen velünk...” 1 Királyok 8:57

Az újtestamentomi Bábel építője

Az újtestamentomi Bábelnek igazi építője nem az ember, hanem maga az Isten, ahogy a Héberetekhez írott Levél mondja: „Várja az alapokkal bíró várost, amelynek építője és alkotója Isten.” Isten az Ő Szent Léleke által építi meg ezt a felséges alkotást, amint azt megint az Efézusi Levél mondja: „Az egész épület pedig szép renddel rakattatván, nevededik szent templomná az Úrban, akiben ti is együtt építettetek Isten hajlékává a Szent Lélek által.” (Ef 2,21-22) Ez a pünkösti csoda. Az Örök pünkösd. Íme, előttünk áll Bábel visszája, a nagy jóvátétel és újrakezdés: pünkösdkor kettős tüzes nyelvek szállnak az apostolokra s a Szent Lélek ereje által mindenik érti a másikat. Hiába zavarodott meg az emberek nyelve, hiába szóródtak szét és lettek ellenségei egymásnak, hiába éltek le életüket egymástól mérhetetlen távolságban, van egy pont, van egy hely, van egy mód, ahol megértik egymást, ahol egy lélek mámorra itatja meg őket, egy gondolat lesz úrrá felettük, nagy közös érzések lángjai csapnak föl és olvadnak egybe s egyetlenegy óriási vállalkozás, életprogram terve, szándéka rajzolódik ki szelmünk előtt. A láthatatlan anyaszentegyházban, a szentek egyességében, Krisztus dicsőséges testében így áll helyre a szétépett és összetört emberi egység, a Krisztus egyháza, így illeszkedik be a teremtés összhangjába s fogja egybe a látható és láthatatlan mindenség roppant műalkotását. Ez a Szent Lélek csodája. Nyilvánvaló, hogy nem embertől jön, nem emberi lelemény, akaraterő műve, mert lényegében ellentétes a megromlott emberi szellemmel. Istennek a vállalkozása, leleménye, az alkotása, ami megérkezik váratlanul, hatalmasan, csodatevő erővel, vagy pedig láthatatlanul és titokzatosan végzi a maga építő munkáját, ahogy a korallszigetek épülnek, ahogy a völgyek szállnak alá és a hegyek emelkednek fel. Kierőszakolni nem lehet, de nem lehet megakadályozni sem. Százezer szuronnal nem lehet meggyújtani egy mécses, de millió csendőr szuronnal

nem lehet eloltani egyetlen egy szövétneket sem. Nincs előtte lehetetlenség. Művéhez képest milyen gyermekjáték a Bábel-torony, mintha valaki a kölni dóm mellé kártyavárat építene. De minden hatalma és csodája mellett mégis titokzatos, a világ szemei előtt elrejtett és láthatatlan munka, hiszen imádságokra adott válaszokból, megismételt ígéretekből, lényünk legmélyén végbemenő ihletésekből áll a munkája. Világi ember megmosolyoghatja, azt mondhatja: „Édes bortól részegedtek meg!”, de Isten látja, hogy ebben a szívben békesség van, ez a lélek igazán bánta bűneit s valóságosan megkapta bocsánatát, amaz elfordult a bűn útjáról, ismét egyenesben van, ezt a lelket sötétség vette körül, s most belső embere sugárzik, olyan nagy világosságot lát. Ez az ember gyűlölt, most szeret, amannak a keresztje nehéz volt, földre roskadtan vonszolta, most úgy viszi, mintha szárnya volna s vitelnék általa. Külsőleg kevésnek látszik, hogy fogyó számú templomlátogatók nagy ünnepeken összegyűlnek, énekelnek, imádkoznak s nagy benső csendben felülről jövő üzenetekre figyelnek, a valóság pedig az, hogy ezekből egy láthatatlan ország polgársága tevődik össze, egy erkölcsi birodalom nagy közössége épül fel s ők hordozzák szívükben, a szentek egyességének nevezett titokzatos közösségben, az embercsalád megromlott és összetört együvé tartozásának érzését. Csak azt lássuk meg, hogy ez a Lélek lelkeket keres. Alázatos, imádkozó, várakozó lelkeket; hasonlókat azokhoz, akik a jeruzsálemi felházban ültek. Olyan embereket, akik nem magukban bíznak, Istenre támaszkodnak, nem a maguk dicsőségét keresik, egyedül Isten imádják és neki adnak dicsőséget. Tudják: hogy „nem erővel és hatalommal, hanem az én lelkem által” s odaadják az életüket, hogy a Szent Lélek megalkossa belőle az újtestamentomi Bábelt, a szentek egyességének láthatatlan és örökkévaló templomát.

Ide szántad-e te is a szívedet?

Egy Tihanyi Körös Testvérünk gyógyulása a COVID-19-ből

„Néhány görög ment fel Jeruzsálembe imádni az Istent” – olvassuk a Ján 12,20-ban. Azt az Istent akarták tisztelni, hódolni előtte, akiről ők már halottak. Aki nem

a névtelen Isten, hanem az Ő neve: Jézus, az Isten Fia, ezért látni szerették volna Őt. A görögök közvetlenül nem Jézust keresték, hanem Fülöphöz mentek, ő pedig maga mellé vette Andrást, és így, együtt indultak Jézushoz. Andás és Fülöp elmondta Jézusnak, hogy a görögök látni akarják Őt. Andrást és Fülöp a görögök érdekében közbenjártak Jézusnál.

Saulushoz, mikor rátalált a kegyelem, Jézus közbenjárót küldött Damaszkuszba, Anániás személyében. Rátette Saulus fejére a kezét, és mondta: az Úr küldött engem, aki megjelent neked az úton... (ApCsel 9,3-17) Fülöp Nátánaelt is hívta Jézushoz – közbenjárt érte, majd Nátánael megvallotta: Rabbi, Te vagy az Isten Fia, Te vagy Izrael királya! (Jn 1, 46-50) Jézus, példát adott nekünk, Ő ma is közbenjár mi érettünk az Atyánál. Mi is, amikor egy-egy beteg testvérért könyörgünk, közbenjárókká lehetünk Jézus érdemeért a mi Atyánknál.

Hiszen Jézus szívünkre helyezte a drága Igét „Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok ott lesz az én szolgálóm is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” (Jn 12,27)

Hálát adunk, hogy érdemtelenségünk ellenére mi is így tehetünk, amikor halottunk Gálfi Judit (Jucek) kerekesszékes testvérünk COVID vírusfertőzéséről.

Bizonyosak voltunk, hogy az Atya meg-

hallgatja könyörgésünket, hittük, hogy Jézus megcselekedheti, hogy Jucek gyógyultan távozzon a kórházból. Mélységesen reméltük, hogy akinek semmi sem lehetetlen, megcselekszi hitünk szerint a gyógyulást. (Lk 1,37; Mt 9, 27-29)

2020. április 21-én szeretett Tihanyi Körös testvérünk Gálfi Judit (Jucek) a Kamaraerdei Idősek Otthonából, átkerült a Szent Imre Kórházba, mert a COVID-19 víruseszteje pozitív lett. Még aznap e-mailen imatámogatást kértünk a „Tihanyosoktól”, a csütörtöki imakör tagjaitól, szeretteinktől.

Többször is beszéltünk Jucekkel telefonon, Isten Igéjével biztattuk, bátorítottuk Őt. Szívére helyeztük: Jézus Krisztus a hatalmas Pásztor, aki megkeresi és megmenti a Benne bízókat.

Juceknek 37,2-37,4 fokos hőemelkedése volt rövid ideig, kicsit mélyebb lett a hangja, mint korábban, azonban nem panaszkodott fájdalomra. A COVID-19 teszthe a Szent Imre Kórházban kétszer is pozitív lett. Említette, hogy további tesztek fognak elvégezni, többször vettek vért tőle, amit a laboratóriumban vizsgálnak majd.

Sajnálta, hogy a nővérek a Kamaraerdei Idősek Otthonában nem csomagoltak számára piperecsomagot, hiányzik számára a babatörő, egy kis nasi, Cappy üdítő, evőeszköz, fésű... PK – a Tihanyi Kör korábbi vezetője – rögtön vállalta, hogy még aznap délután a portán leadja Jucek számára az összekészített csomagot.

Sajnos Jucek 3. teszthe is pozitív lett, előző nap az orrából vettek váladékot, azt elemezték a laboratóriumban. Fájdalmi, hála az Úrnak továbbra sincsenek, nem lázas, nincs hasmenése.

Nagyon elkeseredett állapotban volt, továbbra is Isten Igéjének vizsgatlasására, bátorításra szorult. Megkapta a L. Zoli

által bevitt csomagot, aminek nagyon megörült. A Kamaraerdei Idősek Otthonából is kapott a mentálhigiénés nővér segítségével csomagot, abban: alma, kis csomag eper, keksz, csokoládé, üdítő, evőeszköz volt.

Lassan két hét telt el kórházi megfigyelés alatt – továbbra is Jucek közérzete jó, nem fáj a tüdeje, nincs nehéz légzése, láza, hasmenése. Időnként nevet, jókedvű, várja, hogy ismét visszakerülhessen a Kamaraerdei Idősek Otthonába.

Hála Istennek – SDG – egy Testvérünk, aki olvasta a levelet Jucek állapotáról, a Szentlélek indítása által két vasárnap délután is felvette a telefont, felhívta Juceket, és rövid ismerkedés után arra invitálta, hogy hallgassanak meg együtt, telefonon egy-egy prédikációt. Jucek nagyon örült a lehetőségnek, boldogan újságolta másnap, milyen drága Testvérünk van. Következő hétfőn délelőtt ez a kedves Testvér egy csomagot juttatott el a Szent Imre Kórházba Jucek számára, üdítővel, chipsszel, körömvágó csipesszel... – „Jó érzés volt, hogy Andi számon tartott” – mondta. Hálásak vagyunk Istennek; Krisztus jó illata tükröződött szolgálatában, amiben az Atya gyönyörködik.

2020. május 8-án a legjobb hírt kaptuk

Jucektól: A negyedik mintavétele negatív lett. Megtapasztalhattuk ismét az Ige valóságát: „Nagy ereje van az igaz ember buzgó könyörgésének!” (Jak 5,16) Hálásan köszöntük a sok imát! Örvendeztünk és reménykedtünk a második mintavétel negatív eredményében is! Május 9-én negatív lett a teszthez, így már a második negatív teszt birtokában volt! Hála az Úrnak gyógyultan vitték vissza aznap délelőtt a Kamaraerdei Idősek Otthonába. Nagyon boldog volt, repdesett a szíve. Soli Deo Gloria! Hálásan köszönjük a gyógyulásáért mondott minden imát!

Az otthonba visszatérve újabb kéthetes karantén várt rá. Szerdán – május 16-án –, hogy az orvosok meggyőződjenek állapotáról, ismét kontrollt végeztek, orrból és szájüregből vettek mintát. Mára már kiderült, hogy ismét negatív a teszt eredménye. Hála Istennek, Ő is megnyugodott, öröm volt a szívében. Várja, hogy visszakerüljön a saját, megszokott helyére. SDG

Sokan egymás terhét hordoztuk, hogy így töltsük be a Krisztus törvényét. (Gal 6,2.)

Hálát adunk az Atyának és a mi Urunk Jézus Krisztusnak, hogy tehetjük!

SÁRI ÉVA

Új székek a templomban

Vegyél egy széket! – címmel írtunk arról az Áldás, békesség! 2019. reformációi számában, hogy a templomba, a Lupény utcai oldal öreg székei helyére is – a kert felőli oldal gyártójától – új székeket szeretnénk beszerezni. A járvány miatti gyülekezési korlátozás hónapjai nem

akadályozták a debreceni üzemet, és le szállította a székeket.

Nem csak a bal oldali széksor székeit cseréltük le, hanem az Úr asztala két oldalán elhelyezett karszékeket is. Ezek az új székek már kárpított üléssel rendelkeznek, így nem lesz szükség ezeknél (a mindig csúszkáló) felkötözött üléspárnákra. A tőlünk kikerülő székek sem kerülnek még egészen „nyugdíjba” mert a székeket örömmel veszi a Budapest-Törökőri gyülekezet, a templomukba.

Fejezetek gyülekezetünk múltjából

Haza a magasban

Most, hogy hamarosan Trianon századik évfordulójára emlékezünk, egy olyan élmény jutott eszembe, ami a magyarság összetartó erejét nagyon megragadó módon szemléltette számomra. Ez az élmény egy pasaréti gyülekezeti kiránduláshoz kapcsolódik, így a gyülekezetünk múltjáról szóló írások közé is jól beleillik.

2001 áprilisában az akkori házi bibliakörünk a baranyai háromszögbe és Szlavóniába kirándult. Utazásunkat Bereczky Ildikó, a Pasarétról elszármazott harkányi lelképásztor segítette, és részben vezette. Akkoriban ért véget a délszláv háború, ami az ott élő magyar reformátusoknak is sok szenvedést hozott, valóban a teljes megsemmisülés fenyegette a maroknyi magyar közösséget. A háború alatt sokan éppen a harkányi parókián találtak menedéket. Ekkor már megindult a visszaköltözés és az újjáépítés Horvátországban. A célunk az volt, hogy együtt örüljünk az újrakezdés lehetőségének, és ha mással nem is, de szeretetteljes érdeklődésünkkel segítsük a munkát. Az az utódállamokban ritka helyzet állt elő, hogy az új horvát állam szövetségést látott Magyarországon és a helyi magyar közösségben egyaránt. A magyarok

és a magyar egyházak is megkaptak minden olyan támogatást, kitüntetést és segílyt, amit a horvátok, akikkel együtt harcoltak a függetlenség kivívásáért. Természetesen még az állam minden jóindulata mellett is, lépten-nyomon a többségi nemzetbe való beolvadás, a kivándorlás, és főleg a háború pusztításának hatásait kellett látnunk.

Kis csoportunk elszállásolását Varga György csúzai lelképásztor szervezte.

Nem tudtunk mindannyian egy faluban maradni, néhányan a szomszédos Hercegszőlősekre kerülünk egy kedves magyar családhoz. Másnap vasárnap volt, és természetesen a háziakkal együtt mi is mentünk a templomba. Szép tavaszi napfényes reggel volt, a nap úgy sütött, ahogy már gyermekkori emlékeim szerint is csak vasárnap, templom előtt tud sütni.

Itt már ránk tört a történelem és hagyomány. Megtudtuk, hogy Hercegszőlős a reformáció idejében nagyon fontos zsinat székhelye volt, itt szerveződött meg tulajdonképpen 1576-ban a mai Dunamelléki Református Egyházkerület azokból a baranyai és szlavóniai gyülekezetekből, amelyek Sztárai Mihály és Szegedi Kis István szolgálata nyomán tértek át a református hitre. Itt fogadták el a

Hercegszőlős templom

már világosan református szellemű Hercegszőlősi Kánonokat. Megnéztük a dombon álló templomot, amely külsőleg nem olyan sokat károsodott, de belső berendezése teljesen tönkrement.

Itt nem lehetett istentiszteletet tartani, az istentisztelet az iskola egyik termében volt. Mi öten pasarétiiek, és mintegy tizenöten a helybeliek alkottuk a kis gyülekezetet. Beszélgetve vártuk a kezdést, és ekkor ért bennünket a meglepetés. Egyszer csak begördült az udvarra egy mikrobusz, és egy csoport vidám fiatal ugrott le róla. Kiderült, hogy a kolozsvári református teológia hallgatói voltak, akik egy hasonló horvátországi körúton voltak, mint mi. Most már három ország polgáraiból állt a gyülekezet. A vendégek készültek műsorral, egy kedves teológus lány, Bartha Réka hirdette az ígét, utána kis kórushangversenyt adtak, majd beszámoltak otthoni életükről és szolgálatukról.

Ezután megkértek, hogy a budapesti vendégek nevében én is szóljak. Emlékszem, annyira rám törtek az érzelmek, hogy alig tudtam értelmesen és sírás nélkül néhány mondatot kinyögni. Belegondoltam, micsoda történelmi múlt van e három társaság mögött, és még micsoda sors várhat ránk. Most mégis itt

vagyunk, és egy nyelven beszélünk, érzünk, és így fejezzük ki a magunk módján, és a magunk számára érthetően az Isten országa igazságait.

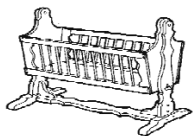
„Minden népnek az ő nyelvén...”, ahogy Sylvester János írta. „Haza a magasban” – ez a két szó jutott eszembe, amelyekről akkor még azt sem tudtam biztosan, hogy Illyés Gyula egy verséből valók. Ott, egy idegen ország területén, három ország polgárai valahogy mind megéreztek ennek a csak a „magasban” létező közös hazának a valóságát. Illyés Gyula szerint egy Petőfi versorból is védő varázskör teremődik körénk, de ez a kis gyülekezet arról is bizonyosságot tett, hogy igazi menedéket csak egy még magasabban, a mennyben létező Országtól várhatunk.

VICZIÁN ISTVÁN

Családi hírek

2020. március 23. és május 17. (lapzártá) között a következőkről számolhatunk be:

Keresztelés: nem volt

Házasságát megáldatta:

Dr. Koppány Szilveszter
és Lengyel Szilvia

Imádkozzunk értük!

Eltemettük

Valentovicsné Lankovits Ibolya Erzsébet

Mikusik Árpád Józsefné

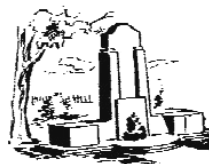
Félegyházi Megyeri Lászlóné

Großman Vendrey Zsuzsanna

Rátkai Györgyné

testvéreinket.

Imádkozzunk a gyászolókért!

A TRIANONI BÉKEDIKTÁTUM 100. ÉVFORDULÓJÁNAK ALKALMÁBÓL A KÁRPÁTMEDENCÉBEN MINDEN REFORMÁTUS TEMPLOM HARANGJA MEGKONDUL 2020. JÚNIUS 4-ÉN DÉLUTÁN FÉL 5-KOR. (ÍGY A MI TEMPLOMUNKÉ IS.)

Vargha Tamás: Beh régen vérezel

(227. Hallelujah)

1. Beh régen vérezel, szegény magyar!
Fegyvernek éle s bűnöd átka mar.
/:Remeqve kérdeq: Tán már el se jó
A qyászos múlt után a jobb jövő:/

2. De Jézusom szelíd feddön felel:
„Kicsiny hitű, miért kételkedel?
/:Én úr vagyok vész és vihar felett
„ Hozzám kiálts, magyar, s megmentelek”:/

3. Hozzá kiálts magyar s megment az Úr
A réqinél, meqlásd, jobb lesz az új,
/:Csak bűnös, önző, tépelt éleled
Meqváltó Jézusod kezébe tedd:/

4. Amit vétkeztél, megbocsátja azt,
A sok tövisből mind rozszát fakaszt,
/:Terhed saját vállára átveszi,
Áldást adó kezét meg rád teszi:/

5. Termő talaj lesz ősi telked is,
Termő talaj lesz hősi lelked is,
/:Amíg abban növekszik búza, rozs,
Az lqe terem ebben százszorost:/

6. A most terád gonosz fogát fenő
Vad ellenség hozzád tanulni jó
/:Te, mert nyerél, adsz is bocsánatot,
Lelkednek kincseit tovább adod:/

7. Mint sziklagát éltél egy ezredet,
Vad ár paskolt, rongált és rengetett,
/:Ha Jézus újra épít, akkoron,
Leszel dicső viláqítótórony:/

8. Beh régen vérezel szegény magyar,
Fegyvernek éles s bűnöd átka mar:
/:De sok bajodnak véget vetni jó
Jó Jézusod s vele a jobb jövő:/

Ahogy lehet – Kreatív megoldások a kapcsolattartásra

A YouTube visszajelzése alapján az istentiszteletekhez valós időben 5-600-an csatlakoznak, de az elkövetkező hét folyamán a nézettség meghaladja az 1-2 ezret is. Hálásan tapasztaljuk, hogy az érdeklődés nem szűnt meg avval, hogy a templomajtót zárva kell tartanunk.

Azonban ez csak egyik része a gyülekezeti életnek. A másik fele bibliaórai keretek közt zajlik. Vajon azon a téren milyen megoldások születtek?

Néhány példán érzékeltetjük, hogy a számos gyülekezeti bibliakör hogyan szervezte meg közösségi kapcsolatait, amikor nem lehetett összejönni a templomban vagy házaknál. További beszámolók olvashatók még az énekkar, és az ifjúság rovatában, valamint a legkisebbek oldalán.

Levelek egymás közt a járvány idején

A járvány alatti elzártság idején a kapcsolattartás egyik módja a levelezés. Egy-két rövid levéllel szeretnénk érzékeltetni, hogy is tartják a gyülekezet tagjai egymással a kapcsolatot. Bizonyára a végtelenségig lehetne sorolni a hasonlókat:

Kedves István és Mindenki! Régi nem találkoztunk, beszélgettünk, és már az egy-egy kis mosoly is hiányzik, amit nálatok, óra után "összeszed" az ember. Nagyon köszönöm a híradásokat, az igemagyarázatokat, értelmezéseket. Szégyellem, hogy hívó ember létemre kezdek fáradni, a hírekbe, az állapotokba, az emberek reflexióiba, a maszkba, a tiltásokba, az érzelmi elapadásba. Hála Istennek a családban senki nem beteg, a külföldiek is jól vannak, a zenészek számomra felfoghatatlanul tartják a zenei online óráikat. A fiam (szomszédolás) időnként kipenderít egy széket a házuk elé, és kör-sms után egy órát Bach szólószonátákat játszik. A

hallgatóság tartva a másfél métert a fűben, heverve, fekvé, törökülésben nagy csendben hallgatja.

Én köszönöm a küldött igemagyarázatokat, de hallgatom a vasárnapi ref. félórákat is. Mindenkit szeretettel köszöntök, ölelek, Döncit külön is: Eszter.

Nagyon köszönöm a tartalmas, igaz üzenetet ... Nagyon köszönöm a biztatást, hogy "a Jézus élete is látható lesz a mi halandó testünkben." (2Kor 4.11) Jó abban hinni és reménykedni, ha megalázkodom Őelőtte és behívom Őt újra és újra az életembe, a szívembe, akkor Ő ezt megteszi velem.

Kellemes hypomonét (alulmaradni tudást) kívánok Neked és Marikának is nemcsak ebben a külső karanténban, hanem az Úr karanténjában is, ami megőriz a büntől...

Testvéri szeretettel,

Gy. Ágnes

Szia Miklós,

Remélem Te is, családotod is és a Testvérek is jól vannak, egészségesek, tele energiával, vitalitással. Rolandtól kaptam az e-mail címedet, csatlakoznék az internetes csoporthoz, ha lehetséges.

Minden jót, Áldás – Békesség,

Tamás

Sámuel kör

Mi a kijárási korlátozás legelső heteitől átálltunk a virtuális összejövetelekre, kéthetente tartjuk ezeket Skype vagy Zoom alkalmazáson keresztül. Voltak alkalmak, amelyeken igen szép számmal voltunk jelen – olyanok is csatlakoztak, akikkel már évek óta nem találkoztunk –, de volt olyan alkalom is, amelyen négyen vettünk részt, kicsit személyesebb is lehetett a beszélgetés.

Annak örülünk, hogy ebben a formában is működik a kör, tudunk együtt imádkozni, tudunk beszélgetni egy elhangzott alkalomról vagy istentiszteletről és így tudunk egy-

másról is. Vannak előnyei ennek a formának, de valljuk meg őszintén, hogy hátrányai is. Előnye, hogy a családok is tudnak csatlakozni, mert elég csak pár gombnyomás, és már az „online térben” vannak. Hátránya, ha valamiért nincs otthon internet, vagy akadozik, akkor bizony a jelenlét is igen nehézkesé tud válni.

Mindentől függetlenül már nagyon várjuk, hogy személyesen tudjunk találkozni, mert bárhogy is próbáljuk, a valódi közösséget ez nem tudja pótolni. Amikor személyesen elvonulunk beszélgetni valakivel, akár imádkozva és bátorítva egymást, valahogy ezt nem lehet pótolni semmivel.

Addig is az otthoni személyes kapcsolatunkban bátorít bennünket Isten igéje: „Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Jn 15,4-5)

HORVÁTH ZOLTÁN, HORVÁTH-DIMÉNY KATI; CZAKÓ ZOLTÁN, CZAKÓ-ÁGOSTON JUDIT

Egyik szerdai házaskör megoldáskeresőse

Házaskörünk kéthetente szerdánként online folytatja alkalmait.

Egy "találkozónk" maradt el összesen, amíg műszaki és lelki szempontból is átálltunk.

Nagy igény volt körünkben arra, hogy megbeszélhessük, elmondhassuk, ki, miként éli meg a járvány idejét.

Mindig az igei üzenet az első, és ezt követően sorban mindenki kap időt, hogy elmondja, mi történt az előző hetekben.

A családok, házaspárok bezártsága, bezártságunk sok érdekes élethelyzetet terem-

tett. Talán önmagunkat, házastársunkat, gyermekeinket is megismerhetjük egy másik oldaláról, mert ezek az idők mindenképp hoznak próbákat, de a családi közösség megerősödését is.

Ezekről beszélni egy őszinte közösségben, ahol el merem mondani érzéseimet, tapasztalataimat, nagy ajándék. Kinek van munkája, ki vesztette el, kórházba került a gyerek, hogyan tudunk szeretettel gondoskodni a szülőkről, és mit jelent ez mostanában, miként érettségiznek gyerekeink, meg tudjuk-e osztani társunkkal lelki "hullámainkat", félelmeinket, találunk-e örömet egymásban Istenben, volt-e mélyebben megértett Ige mostanában? Szóval vannak témák bőven.

Július végi csendeshetünk megtartásában is reménykedünk. A gyülekezet mindenkinek hiányzik már, a személyes találkozást, beszélgetést ezek szerint semmi nem pótolhatja, ennek nagy értékét ezek a hónapok is megmutatták.

NEMESKÉRI PALI ÉS ÉVI

...nagyon jókat beszélgettünk... - az Ábrahám kör beszámolója

Az első karanténos héten még nagyon új volt a helyzet, akkor kedden elmaradt az alkalmunk, de a 2. héttől sikerült a Zoom programmal megtartanunk az alkalmakat. Van, aki csak hanggal, van, aki hanggal és képpel is be tud jelentkezni. A beszélgetés nehezebb (technikai okokból), mint személyesen, de így is nagyon jó dolog hallani és látni egymást, együtt imádkozni, együtt figyelni az Igére. Persze egyértelműen kevesebb, mint a személyes találkozás.

Az új típusú alkalmakra nehezebb alkalomtartót találni, de így is nagyon jókat beszélgettünk az aktuálisan következő zsolttárról (a zsolttárok könyvét vesszük zsolttáronként). Áldás békesség!

PÁLYI PÉTER

Anyakör

Néhány hónapja újra aktív a Refpasaréti Anyukák <3 Facebook-csoport, ami azért jött létre, hogy a gyülekezetbe járó anyukák közösségét erősítse, lehetőséget adjon arra, hogy tapasztalatokat cseréljünk, és hasznos infókat osszunk meg egymással. A veszélyhelyzetben egy ilyen közösség kiemelten fontos lehet, hiszen sokan közülünk egyébként is otthon vannak, a karantén ideje alatt pedig még inkább a négy fal közé szorulnak, ami mind testileg, mind lelkileg próbatétel elé állít minket.

Ezért jött létre az Anyakör online sorozat, amihez az átmeneti időszakra a Baba-mama kör is csatlakozott. Igei bátorítást, támogató közösséget szeretnénk nyújtani az anyukáknak, amíg a személyes találkozások és a hasonló alkalmak szünetelnek. Kétheti virtuális összejöveteleinken ígét tanulmányozunk, anyasághoz, gyerekek hitbéli neveléséhez kapcsolódó témákról beszélgetünk, és megbeszéljük, ki hogyan éli meg a mindennapokat. Eddig három alkalmat tartottunk, és nagy örömünkre mindegyikhez elég sokan csatlakoztak. Aki még be akar kapcsolódni, csatlakozhat a Refpasaréti Anyukák Facebook-csoporthoz, vagy írjon Szepesy Fruzsának az e-mail-es értesítésért (hfuzsa@gmail.com).

„Egymás terhére hordozzátok, és így töltsetek be Krisztus törvényét” (Galata 6,2)

CZAKÓ-ÁGOSTON JUDIT

Virtuális dömösi csendeshévége

A Dániel házaskörben különleges hétvégénk volt május első napjaiban: a korábbra tervezett, de elmaradt dömösi csendeshévégenket próbáltuk meg otthoni körülmények között pótolni. Előkészületként mindannyian igyekeztünk tehermentesíteni, elkülöníteni ezt a hétvégét. Na-

pi egy beszélgetést és napi egy igealkalmat "irányoztunk elő" a három napra, kinek-kinek ahogy belefér. Ez nagy kihívás volt, hiszen a házaskörünkben (Istennek hála!) sok a kicsi gyerek, akikhez most nem lehetett gyerekvigyzást szervezni. (Ezúton is szeretnénk üzeni az ifiseknek, hogy nagyon hálásak vagyunk értetek, amiért évek óta visszatérően jöttök hozzánk is szolgálni a gyerekeink közé! Nagyon értékeljük, amit értünk szoktatok tenni, és nagyon hiányoztok!)

Pénteken a 9 jelentkező házaspár egy "0. beszélgetéssel" kezdte a csendeshévévét, kiki otthon, a házastársával. Néhány kérdést végiggondolva "állapotfelmérés" tartottunk: hol/hogy állunk most lelki életünkben, családi életünkben. Este 9-kor aztán az eddig befejezetlenül maradt Ruth könyve sorozatunk záró alkalmán vettünk részt Skype-on keresztül: szó volt a hívó ember jellemzőiről, hitben való megállásról, mindennapi apró döntéseink jelentőségéről, nehéz körülmények között is Istenbe vetett bizalomról, jutalomról. Szombaton napközben a pénteki alkalomhoz kapcsolódó kérdésekről beszélgettünk, megint házaspáronként, hiszen mindenhol máskor kelnek-fekszenek a gyerekek, s ez határozta meg most a (viszonylag szűk) mozgásterünket. Este pedig, miután az aprónép elaludt, újra találkoztunk online alkalomra. Ezúttal arról kaptunk gazdag tanítást, hogy mit jelent és mit kellene jelentsen a "Krisztusban lét": új, örök állapotunkat, mély lelki közösséget, Krisztusra hangoltságot, engedelmisséget. Vasárnap délelőtt (vagy a délutáni alvásidőben) a gyülekezeti anyák napi istentiszteleten vettünk részt, este pedig videókonferencián tartottunk morzsaszedést és imaközösséget.

Sokan nagyon leterheltek, fáradtak most közülünk: nehéz a kisgyerekek fáradhatatlan ritmusát az otthoni munkavégzéssel összehangolni, aztán este még ébren maradni, figyelni... Ez látható volt az esti tekintetekben is, de ha nem is olyan mélységben, mint egy "igazi" csendes-

hétvégén, a beszámolók alapján mégis sikerült mindannyiunknak kicsit lassítani, megállni, jobban Istenre figyelni, közösségben lenni; ezekre nagyon nagy szükségünk volt.

Hálásak vagyunk Istennek a kapott személyes útravalóért, iránymutatásért, és Tőle kérjük most el a további online alkalmaink Igéit is, amelyeket szeretnénk innentől a szokásos kétheti ritmusban (de szombat este 9 óras kezdéssel) megtartani. **BALU ÉS ANNA**

Női bibliakör virtuális kapcsolatban

Néhány hét után, amikor már nagyon hiányoztak a bibliórak, egy-egy éneket és egy-egy Zsoltárt vettünk hozzá a napi Igéhez. A Zsoltárból kiemeltük a hangsúlyossá vált verseket, ezekhez fűzve néhány gondolatot.

Végül az imatémákat vettük sorra: országos, egyházi, gyülekezeti és a testvéreinkkel kapcsolatos témakörökben. Javasoltuk a meghallgatott imádságok feljegyzését is, ha majd élő szóban adhatunk róluk számot. Jó volt megtapasztalni, ahogy az internettel nem rendelkező testvérek telefonon kaptak segítséget.

Isten iránti hálával, hogy megtartott minket:

A NŐI KÖR EGY TAGJA

Férfiak laza kapcsolata

Amikor kiderült, hogy egy ideig nem jöhetünk össze keddenként, felvetődött, hogy ne a megszokott rendet kövessük-e, mely szerint egy valaki felkészenül az igéből, bevezeti a beszélgetést, aztán közösen megvitatjuk – egymás hite által is épülve – a témát. E helyett az előző vasárnap iistentiszteletet tekintsük annak a bevezetőnek, amiről a rákövetkező héten ki-ki elmondja, hogy milyen üzenetet kapott belőle.

Ez volt a terv. A valóságban azonban alig alig működött. E helyett más témák kerültek elő, s azokról folyt véleménycseré. Kozáry Zsolt és Heffler József jóvoltából rendszere-

sen kaptuk Szikszai Béni rövid igei gondolatait is. A telefonos kapcsolattartás a személyes lelkigondozást szolgálta – főleg azoknak a testvéreknek a bevonásával, akik nem érhetők el a világhálón.

Hiába, be kell látnunk, a mi biblióránk derékhadát kitevő férfiak még az információs társadalom kora előtt töltötték ifjúságuk éveit, és az infokommunikációs eszközöket csak „vendégként” és nem „bennszülöttként” kezelik. Evvel együtt több olyan testvérünkkel elevedett meg a kapcsolat, akik már elkerültek a gyülekezetünkől, de lélekben továbbra is velünk éreznek, s a világháló nem ismer távolságot! **V.M.**

Szerda este 6 óra

A januári missziói bizottsági ülésen a bibliakörök figyelmébe ajánlották Siklós József Az újszülött természetrajza c. könyvét olvasásra, megbeszélésre. Akkor ez nehezen kivitelezhetőnek tűnt számunkra. De márciustól kezdve, amióta szerda esténként nem tudunk a régi nagyteremben találkozni, mégis lehetségessé vált. Szerdáról szerdára, a fejezeteket beszkenelve kapjuk a Szerdai kör levelezőlistáján keresztül, és így mégis el tudjuk olvasni ezt a könyvet „együtt”. Hitünk alapkérdéseit foglalja össze ez a könyv, és most, hogy mindannyiunk élete lelassult, van időnk át- és meggondolni, hogyan éljük a gyülekezeti életet, az imádságot, a bizonyágtételt, a szeretetet, stb. Jó megállni, és egy kicsit más szemszögből megvizsgálni, miben hol tartunk, miben erősödhetünk, miben változhatunk. Különösen hangsúlyossá válik egy-egy gondolat, ha éppen egybecseng azzal, amit aznap megtapasztalhattunk, vagy ha valamelyikünk megosztja gondolatait, és így egymás hite által épülhetünk. És már nagyon várjuk azt, hogy a zsoltárossal együtt mondhassuk: „Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába!” (Zsolt 122,1) **VALENTOVICS ÉVI**

Ahogy egyre jobban megismertem Laci bácsit... *

Draskóczy Lászlóra emlékezve – saját emlékeimre hagyatkozva, a teljesség igénye nélkül Kisgyermekként annyit tudtam róla, hogy ő annak az Eszti néninek a fia, aki olyan finom kis sós pereceket süt nekünk. Olykor szívesen focizott velünk, és bár nem sportcipőben rúgta a labdát, hanem vékony, tükörsíma talpú „orgonálás” bőrcipőjében, így is mindig kicselezett miniket. Azt is tudtam, hogy sokat orgonál a templomban, de oda én még csak ritkán jártam. Hamar rájöttem, hogy ő a Tahiban (a gyülekezeti csendes-hetekén) velem együtt játszók Draskóczy gyerekek apukája, és ő az, aki új énekeket, kánonokat tanít a felnőtteknek.

Emlékszem arra is, hogy később csütörtök délutánonként mindig jellegzetes kis, mindig bóröndjével érkezett meg a templomhoz. Akkor Győrben tanított, és óráit a kántori szolgálataihoz igazította. Nagyon szeretett tanítani. Tudós tanár volt. Széles körű ismeretei és érdeklődése nemcsak a zenére, hanem sok más területre is (tárművészetek, irodalom, történelem, informatika, sport) kiterjedt. Kész volt utolsó éveiben is tanulni, kutatni.

Igazi pedagógus, azaz gyermekvezető volt, aki nagy tudását alap- és felső fokon is meg tudta osztani. Rendkívül precízen, logikusan és rendezetten felépített tananyaggal oktatta tanítványait.

Szerető tanár volt, aki kitűnő emberismerete révén, olykor különös humorával vagy épp segítő szándékú, intó szavaival egyenként is nyomon követte tanítványai életét. Figyelemmel kísérte és segítette zenei és lelki előrehaladásukat, és ha kellett, atyai szeretettel nyúlt utánuk, támogatta őket. A Pasaréti Református Gyülekezetben végzett 34 éves kántori szolgálata alatt Isten formálta az ő hitét, orgonajátéka pedig formálta gyülekezetünket. Közben közeli, testvéri, bajtársi kapcsolatba került édesapámmal, Cseri Kálmánnal, akivel több évtizeden át együtt szolgáltak.

Laci bácsi tanított meg bennünket helyes tempóban és ritmusban együtt énekelni, számos rég elfeledett és új énekkel ismertetett meg minket. Elkészítette új gyülekezeti énekeskönyvünket (Csillag, csillag...). Csak főiskolás koromban eszméltem rá igazán, hogy orgonajátékát (harmóniáit, regiszterváltásait, zenei artikulációját, dinamikáját) az énekek zenei jellegzetességein túl azok tartalmi és lelki szempontjai vezérlik. Egy-egy Istent dicsőítő éneknél vagy versszaknál fényes, örömteli akkordokkal és hangszínenben zengette meg a hangszerek királynőjét, máskor pedig, ha bűnbánati imádságot kísért, harmóniái is megalázkodtak. Sőt, az „Istennek Báránya” egy bizonyos feldolgozásával az úrvacsora végét is „megsúgta” az épp imádkozó gyülekezetnek.

12 évig vezette gyülekezetünk Palló Imre Énekkarát. Biblikus, lelki alapokon nyugvó, magas szintű zenei vezetése mindmáig péld-

damutató számomra. Hálával emlékszem vissza, ahogy megtanulhattam mellette, mit jelent hűséggel és valóban Isten dicsőségére végezni az énekes szolgálatot. Művei közül elsősorban kórusműveit ismerhettem meg. Többféle stílusú és változatos előadói apparátusra írt vokális műveivel jelentős mértékben gazdagította egyházi kórusaink repertoárját. A komoly feladatot jelentő, igei ihletésű kórusművein kívül különös gondot fordított az egyszerűbb (2-3 szólamú), ám igényes énekfeldolgozások komponálására is.

Élete fő művének azonban talán a Károli Kantátát (2005) tartotta. Hallgatva e drámai mű tételeit, egyrészt megdöbbenő annak ma is aktuális üzenete, másrészt felidéződhet bennünk szerzőjének hazája, népe és anyanyelve iránti szeretete, zenei életének különböző állomásai (népzene, világzene, egyházzene), alázata, csendes, de eltökélt jobbító szándéka, a külsín helyett a belbecsel foglalkozó attitűdje, de mindenek fölött Ura iránti szeretete, hite, lelkiisége.

Élete második felében egyik fő feladatának a református egyházzenei gyakorlat igényes megújítását tekintette. A számos egyházi mű/gyűjtemény kiadása során (ReZeM), az új énekeskönyvek összeállításának munkálataiban, és mindezek háttérében végzett eltökélt kutatómunkája kapcsán Isten iránti elköteleződése vezérelte.

A genfi zsolnárok területén végzett sokéves, alapos, szisztematikus kutató- és gyűjtőmunkája révén bizton állíthatom, hogy egyedülálló felfedezésekre és ismeretekre tett szert. Kívánom, hogy Draskóczy László ebbéli hagyatéka egyszer valóban kellő publicitást kaphasson.

Sokrétű szolgálatát nem embereknek, hanem Urának végezte, nem elhervadó koszorúért, hanem hervadhatatlanért. „*És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.*” (1. Péter 5.4.)

CSERI ZSÓFIA

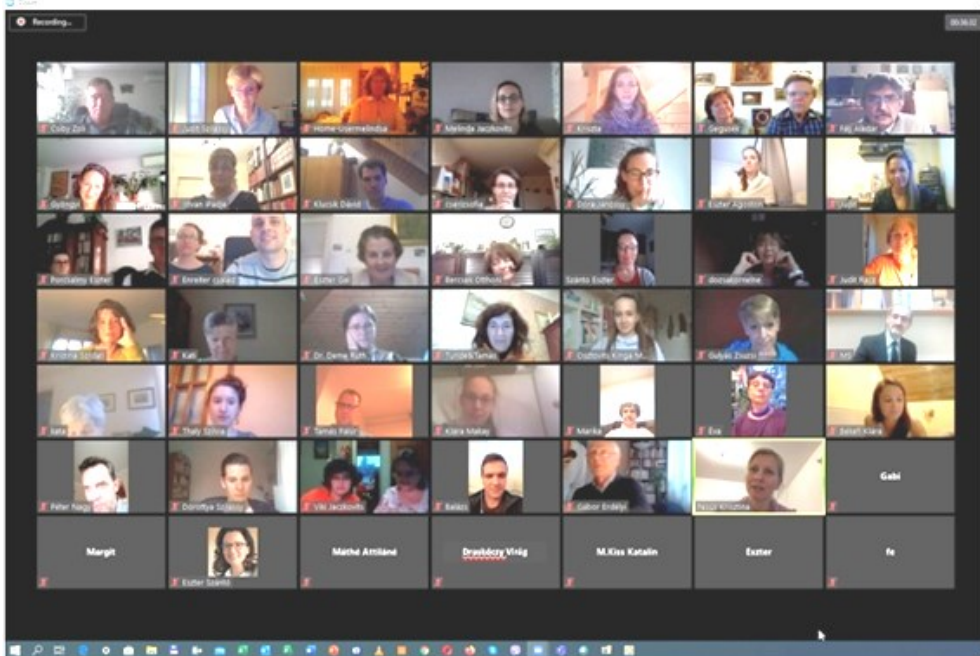
Kóruspróba karanténmódra

A kórus életében is sok változást és újdonságot hozott ez a szokatlan járványhelyzet. Március 5-én tartottuk utolsó rendszeres, gyülekezeti termi kóruspróbánkat, majd a következő héten - a járvány bejelentésével hirtelen - a heti találkozónk megszakadt. Nagyon szomorúan vettük tudomásul, hogy valószínűleg hosszabb ideig most nem fogunk tudni a kórus közösségében együtt lenni, közösen készülni a szolgálatokra.

Hogy a kieső időben is gyakorolhassunk, és a kórus rendszeressége megmaradjon karnagyunk a járvány elejétől kezdve minden héten a kórus időpontjában e-mailben küldte az aznapra szánt próbaanyagot, mely alapján mindenki otthon tudott gyakorolni magában.

Sokaknak már ez a fajta működés is sok gondot okozott, mégis többekben felmerült az ötlet, hogy miért ne "találkozhatnánk" mi is az internet segítségével minden héten online próba keretében. Elsőre lehetetlen vállalkozásnak tűnt, de annyira bennünk volt a minden akadályon átlépni kész lelkesedés, hogy több hét után, még ha csak képernyőn keresztül is, de újra találkozhatunk. Hamar akadtak tettekre kész mentorok, akik távinstrukcióikkal zökkenőmentessé tették a virtuális csatlakozást.

Április közepére meg is szerveztük az első videós kóruspróbánkat, melyet a kórus tagjai minden energiájukat összpontosítva, nagy lelkesedéssel vártak. Hétről-hétre készülnek kottából lejátszott hanganyagok, videós vezénylések, majd külön szólamoknak megfelelő kották, hangfeléneklések, így mostanra már bátran mondhatjuk - bár nem helyettesítik az "élő" próbát -, de a heti találkozók kihagyhatatlan közösségi és lelki él-

ménnyé válhattak ebben a vírussal terhelt időszakban is.

A kórus tehát működik közel teljes létszámmal és minden tagja nagy örömmel készül a kóruspróbákra, s leginkább arra, hogy talán egy nem túl távoli jövőben személyesen is újra találkozhatunk.

„Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.” /2Kor 4,15-16/

SZILASSY DÓRI

Akinek egész élete az Úr Jézusra mutatott 50 éve hunyt el dr. Joó Sándor

1970. július 3-án hívta haza az Úr hű szolgáját, dr. Joó Sándort, aki gyülekezetünk első lelkipástoraként 32 évet szolgált egyházközségünkben. Lelekipásztori hitvallását egy 1940-ben el-

hangzott ígihirdetésben fogalmazta meg (1940. október 13. <http://bit.ly/joosandor50>):

Ezért választottam én is, nemcsak mai ígihirdetésem, de egész lelkipásztori munkásságom alapigéjéül is Pál apostolnak ezt a mondását: *„Nem végeztem, hogy egyébről tudjak tiköztetek, mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettéről.”* (1Kor 2.2) ...

A megváltó Krisztusra mutatni, csak Őróla tudni és mindég újra Őt hirdetni ma is nemcsak elégséges, hanem az egy szükséges dolog a lelkipástorra nézve, akinek egyetlen feladata az, hogy a megváltó Krisztust állítsa oda a középpontba az emberi életnek mindazon a három területén, melyre szolgálata terjed: az egyének, az egyházi közösségnek és a nemzetnek az életében.

Első pasaréti prédikációja 1937. karácsonyan hangzott el. Az itt szemelvényekben idézett ígihirdetést pedig pár nappal később, szilveszter napján mondta el. Az akkor még csak 28. évében járó Joó Sándor már ugyan arról a szabadító Jézus Krisztusról tett

itt bizonyosságot, akiről egész szolgálata alatt minden alkalommal... míg végül személyesen találkozhatott megváltó Urával.

Az igehirdetés textusául Belszár lakomáját választotta: Dán 5,25-28 alapján.

Elérkeztünk az Úr születésétől számított 1937. esztendőnek is a végére.

Még néhány óra, s elmúlik ez az év, s fölvirrad az új esztendő. Ezen a nagy évfordulón talán minden embernek a tekintete jobban odafordul Isten felé, mint máskor, mert az ember ilyenkor nagyon kézzelfogható ízelítőt kap a múlandóságból. Mint ez évnek a napjai, úgy fognak egyszer a mi életünknek a napjai is leperegni, s egyszer csak ott találjuk magunkat Isten közvetlen színe előtt, hogy számot adjunk az elmúlt időről...

A legkínzóbb önvádat akkor érzi az ember, amikor életének egy-egy kilométerkövé-nél meglátja, hogy mennyi drága időt vesztetett el az életéből...

Ilyen, sőt ennél sokkal nagyobb lelki kínok marcangolhatják annak az embernek a lelkét is, akinek váratlanul és felkészületlenül kell odaállania Isten közvetlen ítélőszéke elé. Akik már valami komoly életveszedelemből menekültek meg, azok mesélték, hogy abban a pillanatban, amikor létük az élet és halál borotvaéles határvonalán ingott, egy szempillantás alatt, mint egy örült filmtekerics, lepörgött előttük egész addigi életük. Valami ilyesmi történhetik velünk az ítélet napján is. Rég elfelejtett bűnök, drága, elmulasztott alkalmak vetítődnek elénk és vádolják majd a lelkünket...

Igen, valóban, a legnagyobb, a legérthetet-

lenebb, a legboldogítóbb csoda az, amit Ézsaiás több mint hétszáz évvel Krisztus születése előtt így álmodott meg: Ő (azaz Jézus Krisztus, Isten Fia) „megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békeségünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg... Az Úr mindnyájunk vétkét Őreá vetette.” Ézs. 52,5

Ezért van az, hogy nem következtet el reánk a megérdemelt ítélet, ezért van

az, hogy nem veszünk el, hogy még mindig itt vagyunk. Krisztus keresztyében van a magyarázata annak, hogy Isten lesújtó ítélete helyett az Ő kegyelme és határtalan szeretete öleli körül bűnös életünket.

Krisztus érdemei egyensúlyba hozzák serpenyőnket újra az Isten követelésével. Hogy Krisztus eleget tett értünk, ez nem jelent most már a

mi részünkről lelki semmittevést, vallásos öngazultságot.

Eljön az idő, amikor a mi életünk napjai is meg lesznek számlálva. Akkor valóban meg kell jelennünk a nagy bírói tárgyaláson, s valóban belevetetik életünk a mérleg egyik serpenyőjébe. És ha könnyűnek találtatunk, akkor már nem lehet többé az Úr Jézus Krisztus érdemeire hivatkoznunk, akkor már nem fog elmaradni a büntető ítélet. Lehet, hogy már holnap eljő ez az idő, lehet, hogy csak évek múlva, mindegy. Tény az, hogy most még van időnk jóvátenni mindent, jóvátenni az által, hogy még ma megnyitjuk lelkünket Krisztus előtt, átadjuk, Reá bizzuk életünket az Ő vezetésére, hogy az Ő általa megszerzett érdemekkel meggazdagodva mehessünk az utolsó ítéletre Isten ítélőszéke elé. Ámen.

DÁTUM: 1937. DECEMBER 31.

Az ifjúság hírei

Dávid ifi a járvány idején

Körülbelül két hónapja már, hogy nem tudunk személyesen részt venni az istentiszteleteken, ifjúsági bibliaórákon, egyéb gyülekezeti alkalmakon.

A járványhelyzet a Dávid ifi életében is gyökeres változásokat hozott. Istennek adunk hálát, amiért egyikünk sem veszítette el a munkahelyét. A legtöbben tudunk otthonról dolgozni, néhányan közülünk az iskolák, óvodák, bölcsődék bezárása miatt kényszerpihenőn vannak, mások pedig a kialakult egészségügyi helyzet miatt fokozottan terhelve vannak a munkahelyükön.

Március közepe óta nem volt lehetőségünk személyesen találkozni, de az internet adta lehetőségeket kihasználva hétről-hétre van lehetőségünk ifit tartani. Ezek a vasárnap délutáni alkalmak is egy kicsit más mederben zajlanak jelenleg. Az ifjúsági énekeket sajnos most nem tudjuk gyakorolni, mert előfordulhat, hogy késik a hang a videóhívás során. Az alkalom végén közösen imádkozunk, illetve minden alkalommal tartunk egy „Hogy vagy?” kört. Örülök ezeknek a beszélgetéseknek, mert így még inkább tudunk egymás dolgairól.

Szintén március közepén elindult egy kezdeményezés az ifin belül, készítettünk egy beosztást magunk között, és 1-2 naponként valamelyikünk e-mailben küld egy szabadon választott igeverset néhány saját gondolattal magyarázva, illetve kicsit mindenki ír magáról, a családjáról, a mindennapokról.

Külön öröm volt számomra, hogy a régi ifistársak, akik esetleg már nem Budapesten élnek, illetve a régi ifivezetők is becsatlakoztak ebbe a szolgálatba.

Április elején tartottuk volna a tavaszi csendes hétvégénket Neszmélyen. Bár nem lehetünk együtt azon a hétvégén, az alka-

lomtartók felkészültek, és e-mailben, írott formában megkaptuk ezeket az alkalmakat. Épp nagyhét idejére esett ezeknek az alkalmaknak a kiküldése, így ez is nagyban segített bennünket az elcsendesedésben.

Mindezekon felül havonta egyszer tartunk online lánykört, ilyenkor is az Ige köré gyűlünk össze, illetve a többi héten is igyekszünk egy-egy este „összeülni”, a lányokkal beszélgetni. Ez utóbbi nem igei alkalom, de a kapcsolattartás miatt fontosnak érezzük ezeket a beszélgetős alkalmakat is.

Hiszem, hogy ezt a megváltozott élethelyzetet is tudja Isten a hasznunkra fordítani, hiszen ahogy Pál mondja: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Róm 8,28)

Adja Isten, hogy meglássuk minden napban a lehetőséget, hogy még inkább összefonódjon az életünk Vele és cselekedhessük az Ő akaratát.

EGY DÁVID IFIS

A honfoglaló PIKK

A fennálló helyzet óta a PIKK is arra törekszik, hogy ha személyesen nincs is lehetőség találkozásra, beszélgetésre vagy kirándulásra, mégse álljanak le a programok, és így a fiatalok ugyanúgy időt tudjanak tölteni egymással, ha ez akár nem is történhet személyes módon.

Elsőként április 18-án került sor egy ilyen rendhagyóbb program megszervezésére. Itt a résztvevők összemérhették tudásukat történelem, sport, művészet és sok más témakörben. A játék a Honfoglaló nevű internetes oldalon történt, ahol a résztvevők sorsolás alapján 4 játszmán keresztül, más-más résztvevővel harcolhattak tudásuk „fegyverével” a területekért. A nagy érdeklődésre való tekintettel már tervben van egy újabb játszma megszervezése is.

Következő programként egy fotópályázatot indított el a PIKK, ahol a résztvevők az

adott héten megadott igehellyel kapcsolatos fényképeket készíthetnek. Az e heti ige az 1 Korintus 3,7 volt: „Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” Minden fiataalt bátorítunk a részvételre! Egyszerre kapcsolódás és ráhangolódás arra, hogy milyen aprónak tűnő dolgokért is hálásak lehetünk Istennek.

Virtuális összifi

– a Kálebek szemszögéből

Amikor március közepén tudatosult bennünk, hogy bizonytalan ideig az ifik is legfeljebb online tarthatók meg, egy közös ifivezetői ötletelés során született meg a virtuális összifi gondolata. Az első alkalmak szervezése végül a Káleb ifinél landolt: mi április első hétvégéjét együtt töltöttük volna Száron a teljes Czakó családdal. Ennek pótlása gyanánt jutott eszünkbe, hogy ha az alkalmak már úgyis megírás alatt vannak, miért ne hangozhatna el a pasaréti ifjúságnak. Ezt tartotta meg Zoli „Miért vagyok távol Istentől?” címmel.

Első vasárnap az Efézus 3,14-16 alapján hallottuk, hogy a keresztény úton való haladáshoz az első mozzanat az indulás, – az autókhoz hasonlóan – a motor begyújtása.

Ennek hiányában hiába tudok sok mindent Istenről, nem juthatok előre. A kiemelt versekben a keresztény gyűjtőpontról beszél az ige. Ha viszont elindulok, az Istentől való eltávolodás egyik oka a semmittevés abban az értelemben, hogy nem erősítem a belső embert, mely eredményeképpen a külső ember erősödik.

Isten adja a növekedést, de vajon öntözöm, erősítem-e a belső emberemet?

Következő vasárnap a Zsidók 3,12-14 alapján azt is megtudhattuk, hogy a távolodás további okai lehetnek a felejtés, nemtörődőség, illetve a bűn. Isten megbocsát és megtisztít, de szükség van bűnvallásra, különben szívünk megkeményedik. Vajon leborulok-e Isten előtt a bűneimmel?

A befejező alkalmon az 1 János 2,15-17 versein keresztül hangzott a figyelmeztetés, hogy ne szeressük a világot, mert ami abban van, a test és a szem kívánsága, de azok a világgal együtt elmúlnak. Aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. Azért is lehetünk távol Istentől, mert a szívünk másé. Olyan dolgok irányítanak, mint amik a világot. Ha pedig valamihez odafordulok, akkor minden mástól elfordulok. Ha a világ felé fordulok, akkor hátat fordítok Istennek. Vajon a világ vagy Krisztus gazdagságát keresem-e nagyobb erővel?

Az online alkalmat követően az ifik saját csoportjukban tovább folytathatták az ígéről a beszélgetést, ebből segítséget jelentettek Zoli segítő kérdései. A virtuális együttléteket jellemzően egy „hogy vagy” körrel zárjuk, hogy mindeközben tudjuk azt is, hogy kinek hogyan telnek, alakulnak a hétköznapjai.

– a lelkes szemszögéből

Az átmeneti időszakban némileg az ifik alkalmi is megváltoztak, az új helyzethez alkalmazkodni kellett az alkalomtartók kiválasztásánál is. Fontos volt, hogy olyanokat hívjunk meg, akik az „online térben” is meg tudják tartani az igetanulmányozást. Ennek kiküszöbölésére a karantén ideje alatt egy online Összifi sorozatot indítottunk, amelybe bármelyik ifjúsági kör be tud csatlakozni. Az alkalmakat YouTube-on keresztül lehet meghallgatni, ezt követően a körök vezetőinek koordinálásával lehet beszélgetni az elhangzottakról.

Meghívott alkalomtartók is hirdették az ígét ebben a formában: május 10-én Czentnár Simont hallgathattuk, május 17-én és 24-én pedig Árvavölgyi Bála csatlakozott hozzánk a virtuális térben. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a szervezőknek, hogy elvállalták ennek az összefogását, és köszönjük az egész ötletet a Káleb ifinek!

CSAKÓ ZOLTÁN

Joel ifi a Zoom-on

A Joel ifi 2020 tavaszán ünnepelte 5. szüle-

tésnapját rendhagyó körülmények között. A márciusi áprilisi ifialkalmak már az online térben hol Facebook live streamen hol YouTube videón hol pedig a zoom rendszerén keresztül zajlottak. A 2015-16-ban konfirmált ifjak korosztálya vagyunk. A fiatalabb évfolyam az írásbeli érettségi lázában égett már, de közülük is sokan becsatlakoztak az ünnepi alkalomba május 3-án délután. Az ifiórát ki-ki azzal kezdte hogy meghallgattunk egy igehirdetést, hogy hogyan is érdemes emlékezni az elmúlt 5 évrre. <https://cserikalman.hu/predikacio/1995-12/> emlekezz

Ezután kötetlen beszélgetés indult, ahol közösségünk épülése céljából ki-ki beszámolt a kapcsolatos legfontosabb emlékeiről, és együtt kerestük Isten akaratát kis csapatunk jövőjét illetően. Végezetül megnéztünk egy videóvlogot az elmúlt 5 év legemlékezetesebb pillanatairól.

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak az elmúlt 5 évért, reméljük, még sok éven keresztül tapasztalhatjuk Isten áldását ebben a formában is.

VARGA DÁVID

Hétköznapijaink

Füzi Csaba és Krisztina

Kezdjük a házasságnál - vagy még előbb! Mióta tartoztok a pasaréti gyülekezethez?

Cs: Azóta tartozunk a gyülekezethez, amióta családunk a Joó családdal rokon kapcsolatba került. Már gyerekkoromtól itt nőtem fel, 35 évvel ezelőtt itt konfirmáltam, és az egyetemi évek alatt ifivezetőként szolgáltam. Krisztina is gyerekkora óta járt a gyülekezetbe, de aztán egyetemi évei vége felé nagyapja korábbi gyülekezetébe, a Budavári Evangélikus Gyülekezetbe tagozódott be.

Vicces, hogy nem Pasaréten ismerkedtünk meg, hanem a Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség egyik konferenciáján. Közös nevezőként házasságkötésünk után egy másik református gyülekezet lett a közös otthonunk, ahova szolgálni hívtak minket. Idővel – most már egy évtizede – a szívünk és az Isten iránti ragaszkodásunk visszahúzott a pasaréti gyülekezetbe.

Ha nincs vírusjárvány, hogyan alakul egy hétköznapi, ki mivel foglalkozik?

Kr: Reggelente 6-kor kelünk, 7 körül a gyerekek részben önállóan (Vilma a Veres Pálné Gimnáziumba), részben Csabával elindultak a „munkába” (Erna a Kós Károly -, Frida pedig a Fillér utcai Ált. Iskolába, Bertí a bölcsődébe). Laura ezt a tanévet Ausztriában töltötte, az ő iskolabusza már 6:30-kor indult. Én az ELTE Jogi karán tanítok, heti két-három napon mentem be vagy órákat tartani, vizsgáztatni, vagy a dékánhelyettesi munkámhoz kapcsolódó feladatokat intézni, egyébként itt-

honról dolgoztam. Délután vagy én, vagy Vilma ment Bertieért, a majdnem 11 éves ikrek önállóan jöttek haza, illetve mentek előtte a különböző zeneóráikra. A délután tanulással, gyakorlással telt. Lefekvés előtt közös családi áhítatot tartunk, itt van arra is idő, hogy vissza- és előretekintsünk imádságban.

Cs: Múlt év végén informatikai vezetőként hirtelen megszűnt a munkaviszonyom, így az év elejét munkakereséssel töltöttem. Nagy hála van a szívemben, mert februárban sikerült ismét elhelyezkednem. Első feladataim egyike volt a teljes cégre az otthoni munkavégzés feltételeinek kialakítása, amit időben sikerült megvalósítanunk.

...és járvány idején?

Kr: Március közepén hirtelen megváltozott a mi életünk is: Laura az utolsó pillanatban hazaköltözött, a többieknek is megszűnt az iskolába járás és a bölcsőde is bezárt. Eleinte azért nagyon nehéz volt összeegyeztetni a homeschooling – homeoffice – homework hármasát. Az ikrek sok segítséget igényeltek a számítógép-használat és az újszerű feladatok megoldásában, nem voltak még online óráik, de házi feladat viszont volt bőven. Az egyetemen a távoktatásra való átállás is jelentős munkanövekedést eredményezett: a félévi előadások hátralevő részét rögzíteni kellett, a

számonkéréseket online teszteké kellett alakítani, az egyetemi működést egyébként távmunkára átállítani. Ehhez jött még a mindennapos főzés és az azzal járó többlet-házimunka. Most különösen is nagy áldás, hogy egy házban lakunk a szüleimmel, akik szintén a gyülekezetbe járnak. Ők sokat segítenek mind a gyerekekkel való tanulásban, mind a közös ebédek elkészítésében, Bertire pedig még többet vigyáznak.

Cs: Miközben távmunkában dolgozunk, napközben próbálunk segíteni a tananyag feldolgozásában, és ellenőrizni a határidők betartását. A gyerekek villámgyorsan megtanulták az eszközök használatát, és nagy segítség az is, hogy most már napi egy-két, esetleg három órájukat megtartják. Kialakult mindenkinek a napi-rendje. Délutánonként zeneórákon vesznek részt – szaxofon, hegedű, cselló -, sőt még online cserkészet is van. Munka után azért jut idő és hála Istennek lehetőségünk is van a kertben pingpongozni, trambulinozni vagy gyorstollasozni. Esténként közösen szoktunk Bibliát olvasni, és imádkozni, ez most is fontos része a nap-punknak. Nagy áldásként éljük meg, hogy sokkal többet tudunk együtt lenni, egymással beszélgetni, együtt étkezni – mintha csak nyaral-nánk. Bertivel is sokat tud-

nak most játszani.

A "külvilággal" való kapcsolatot hogyan oldjátok meg?

Cs: Hetente egyszer-kétszer szoktunk elmenni bevásárolni, nekünk alkal-manként be kell mennünk a munkahelyünkre, de amúgy otthon vagyunk, és kapcsolattartásra az online világ adta technikai lehetőségeket használjuk. Ez a baráti kör-ünkre is igaz: hetente egyszer Zoomon házicsoportunk van, más baráti családokkal is videókapcsolatban vagyunk. Vasárnap a nappaliban 9 órától kivetítve online gyerekistentisztelet van (nagyon élvezzük, hogy most mi is részt vehetünk rajta ☺), 10 órától pedig a nagyszülőkkel online isten-tiszteleten vagyunk együtt. Érdekes volt az egyik kedves barátunk születésnapját online ünnepelnünk, és harmincan virtuálisan koccintanunk.

...és a (szűkebb-tágabb) családon belülit?

Cs: A szüleimhez hetente egyszer megyek, bevásárolok nekik, amúgy és a tágabb családdal telefonon vagy Skype-on, Messengeren tartjuk a kapcsolatot, de nagyon hiányzik a személyes találkozás öröme. Anyák napján kivételesen a másfél méteres távolságokat tartva, maszkban, személyesen is fogunk találkozni a szűkebb családdal.

MISSZIÓS HÍREK

Hang-misszió – igehirdetések a járvány idején

Bizony a misszió eszköze a világháló. Eddig is az volt, de a járványhelyzetben még inkább felértékelődött szerepe. Látuk a beszámolókból hírlevelünk előző oldalain, hogy az egyes csoportok milyen aktívan használják a virtuális közösségalkotás lehetőségeit. Reményeink szerint olyanok is bekapcsolódnak az igehirdetésbe, akik esetleg idegenkednek a számukra ismeretlen templom felkeresésétől (ki tudja, hogy kell ott viselkedni?!), de miután személytelenül betekintheztek a gyülekezet életébe, talán lesz bátorságuk a korlátozások feloldása után személyesen is eljönni köznénk.

Azért, hogy őket is megszólítsuk, a II. kerület lapjában, a Budai Polgárban ilyen értelmű cikket jelentettünk meg:

BUDAI POLGÁR

A II. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA | WWW.BUDAIPOLGAR.HU | XXX. ÉVFOLYAM 7. SZÁM | 2020. MÁJUS 8.

On-line istentiszteletek Pasarétről

A Pasaréti Református Gyülekezet jelentős közösségalkotó tényező a második kerületben. Évtizedek óta vasárnaponként sok százan látogatják a délelőtti – két izben is elhangzó – istentiszteletet, és hét közben is minden napra jut néhány kisebb közösségi összejövetel: családos,- és házaspári bibliaórák, ifjúsági csoportok, fiatal felnőttek, férfiak, nők bibliaórái, énekkari alkalmak, bibliaiskola, jegyes oktatás, konfirmációi előkészítő alkalmak...

Mindezt jelentősen érintette az új koronavírus-járvány miatti gyülekezési korlátozás. De mivel már évtizedek óta felkerültek honlapunkra az istentiszteletek hangfelvételei, és közel egy éve „élőben” is közvetítjük őket, az átállás szinte zökkenőmentes volt. A családok

most nem autóval, gyalog vagy tömegközlekedéssel érkeznek a templomhoz, hanem a templom „megy” a családokhoz. Ki-ki egyedül, vagy családja körében leül a képernyő elé – olyanról is tudunk, aki kivetíti az adást – és hallgatja (nézi) az istentiszteletet vasárnap 10 órakor, illetve csütörtökön 18 órakor a refpasaret.hu honlapon az Élő adás-t választva a bal oldali menüből. Aki az adott időben nem tud rácsatlakozni, vagy ismét meg szeretné hallgatni, az a YouTube-on a Pasaréti Református Gyülekezet keresőszavak beírásával találhat rá.

De nem tétlenek a gyülekezeti csoportok sem! Mint ahogy az iskolák és a munkahelyek, így a csoportok is megszervezték maguknak az online közösségeiket.

A legkisebbekről sem feledkeztünk meg. Minden vasárnap 9 órakor gyermek-istentiszteletet közvetítünk. Ez is elérhető a honlapunkról, vagy a YouTube-on Refpasaréti Gyerekek keresőszavak beírásával. A korosztály szokásainak megfelelően az alkalmakon a résztvevők is kérhetnek énekeket, üzenhetnek az óra közben, mintha jelentkeznének hozzászólásra. Az elmondott bibliai történethez képeket is vetítenek.

Azt gondoltuk, hogy beszűkül a világ a kijárási korlátozásokkal, de azt a csodát élhetjük meg, hogy nem beszűkült, hanem kitágult! Talán olyanok is, akik idegenkednek ismeretlenül bemenni egy templomba, így szívesen rácsatlakoznak személytelenül az adásra – s ha elműlik a korlátozás, talán már, mint ismerősök jönnek majd el személyesen is. Másokat a távolság akadályoz a személyes részvételben, de most mégis be tudnak kapcsolódni. Egy misszionárius család például a Csendes-óceán közepéről szokott bejelentkezni a gyermek-istentiszteletre (náluk olyankor este van), de vannak

különböző európai országokból, meghazánkból vidékről is „látogatói” az online alkalmaknak.

Kitágult a világ abból a szempontból is, hogy országszerte sok száz gyülekezet alkalmaz hasonló módszereket, s így mi is betekinthetünk más gyülekezetek életébe.

Egy hasonló szorongatott helyzetében Ézsaiás próféta mondta, hogy „Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz. Bizony, javamra vált a nagy keserűség.” Így tekintünk mi is erre a rendhagyó állapotra, meglátva ennek nem a hátrányait, hanem azokat a lehetőségeket, amelyekhez így jutottunk. S ha majd vége lesz, akkor ismét örömmel köszöntjük egymást élő valóságunkban... de addig is használjuk az informatika kínálta lehetőségeket.

PASARÉTI PRESBITÉRIUM

Greizer család levele a járvány idején

Az Úr kegyelméből jól vagyunk. Hálá-

sak vagyunk Istennek azért, mert a Vanuatun töltött 4 évünk alatt Noel és Málna először vehetnek részt magyar nyelvű, tartalmas gyermekistentiszteleten az otthoni korlátozások és az azzal járó online közvetítés „jövoltából”. Ugyanígy hirtelen a házaskör és más alkalmak is megnyíltak. Vanuatun eddig még nem jelent meg a járvány, de a szükségállapot továbbra is él: egyrészt elővigyázatosságból az országhatárok még mindig zárva vannak, másrészt pedig április elején az ország északi részén átvonult egy nagy erejű hurrikán, amely hatalmas károkat okozott. Isten ismételten kegyelmes volt hozzánk, mert ahol mi élünk, az ország déli részét nem érintette.

Az itteni iskolák kb. 1 hónapra zárva voltak, és amikor utána megnyitottak, nem sokkal később már kezdődött is a kéthetes őszi szünet. Így hasonlóan a magyar állapotokhoz nekünk is csak az otthonoktatás maradt.

A kb. 2 hónapja elkezdett rendszeres délutáni igeolvasás és közös imádság sajnos mostanra már elmaradt: a megbeszélt időpontban egy idő után nem volt itt senki. Ez (is) imatémánk, hogy hogyan lehet az embereket mozgósítani. Új feladatot viszont máris kaptunk: a kelet-tannai nyelvű énekeskönyvből kell mobiltelefonos alkalmazást készíteni. Ez már folyamatban van.

Sok minden miatt hálásak vagyunk Istennek, de ahogyan a fotópéntek-hírlevelünkben már írtuk is, a falunk lelkészének meghosszabbították a "munkaszerződését", így újabb három évre ő lesz a helyi gyülekezet lelkésze.

A képen Noel és Málna az iskolai áhítaton ülnek.

Öleléssel:

A GREIZER CSALÁD

Csépe Andreát itthon tartotta a járvány

Kedves Testvérek!

A helyzetem és az imakéréseim megegyeznek azzal, amit a legutóbbi újságban írtam. Hála Istennek, a járvány itthon enyhülni látszik, és ennek megfelelően a mozgást korlátozó intézkedések is lazulnak. Sajnos azonban, Ázsiának azon a részén, ahova szeretnék valamikor visszatérni, egyre több fertőzöttet diagnosztizálnak, ezért ott még az eddigienél is drágább szigorral érvényesítik a kijárási tilalmat.

(Az interneten láttam, hogy az ottani rendőrök egy speciális eszközzel fogják el az utcára kimerészkedő embereket. A szerszám hosszú nyelével tudnak a rend

őrei biztonságos távolságot tartani maguk és a renitensek között.)

Kérlek Benneteket, imádkozzatok, hogy Isten könyörüljön meg azokon, akik jóval kiszolgáltatottabbak a betegségeknek, mint mi, és a járványhelyzetben támadt munkanélküliségben nem tudnak gondoskodni a családjukról!

A visszatérésem tehát továbbra is bizonytalan – arra a rövid időre is, amit korábban május közepétől augusztus elejéig terveztem.

Erikáról se feledkezzünk meg, aki veseátültetésre vár; én pedig a kiégésből való felépülésben várom az Urat, és abban, hogy a maga idejében felismerhessem útmutatását a következő lépésekre nézve.

ANDREA

Erdélyi Gábor és Éva

Röviden beszámolunk arról a csodáról, hogy feleségem betegségét hogyan gyógyította meg az Úr. 2019 ősszel észrevettem, hogy Éva viselkedése megváltozott, reagálásai lelassultak, közömbössé vált. Reggel nem kelt fel, mindenholnan elkéstünk. Időérzéke elhagyta, a napi rutinok elmaradtak. A főzés probléma lett, betegség tudata nem volt. A munkahelyén is észrevették, hogy valami megváltozott.

2019 júliusában Éva mamáját hólyagrákbetegség támadta meg. Októbertől január 9-ig 33 db sugárkezelést kapott. 2019 augusztusától próbáltuk intézni Éva nyugdíjazását, de egyáltalán nem haladt előre. Talán ez a két hatalmas teher nyomasztotta Évát.

2019 júliusában Éva mamáját hólyagrákbetegség támadta meg. Októbertől január 9-ig 33 db sugárkezelést kapott. 2019 augusztusától próbáltuk intézni Éva nyugdíjazását, de egyáltalán nem haladt előre. Talán ez a két hatalmas teher nyomasztotta Évát.

Február elején eljutottunk egy pszichiátriára, ahol depressziót állapítottak meg. Két

hétrel később a Bajcsy Zsilinszky Kórház neurológiai osztályán kiderült, hogy nem depresszió, hanem Parkinson kór! A doktor-nő nagyon sürgetett egy koponya MRI vizsgálatot. Nekünk március 16-ra volt időpontunk, de szerinte az késő. Közelebbi MRI időpont viszont nincs!

Én eközben csak a napi tennivalókra koncentráltam, Évára vigyáztam, vele foglalkoztam. Az Úr megmentett engem az aggodalmaskodástól, hogy mi lesz velünk. Éva egyre rosszabbul lett, inkontinencia probléma

jött, nehezen nyelt, sokat csuklott, és járása bizonytalan lett. Az volt a határpont, amikor otthon a széken ülve, balra kezdett dőlni. Február 26-án bevittük a Bajcsy Zsilinszky Kórházba. A doktornő elintézte, hogy 28-án, pénteken legyen az MRI vizsgálat, ami meg is valósult. Hétfő helyett még aznap 14.00-kor megnézte az MRI eredményt. Nem Parkinson kór, hanem jóindulatú daganat van az agyban. Az Amerikai úti idegklinikán, Banczerowski professzor úr elvállalta a műtétet, azonnal. Március 4.-én szerdán már ki is vették a daganatot, még az eredeti MRI időpont előtt 12 nappal, és már a műtéten is túl volt.

Az Úr rendelt február 28-ra egy üres MRI helyet Éva számára. A gyógyulás során Éva még a koronavírus miatti kórházzárlat bevezetésének napján hazakerült. Hála az Úrnak!

Február 5-én Éva mamája teljesen meggyógyult. Éva már itthon lábadozott, mikor kiderült, január 1-től nyugdíjas, és fizetési előleget is kapott. Ezt a három megdöbbenő csodát tette velünk az Úr. Teljesen lefegyverezett bennünket, és térdre borultunk. Azóta minden reggel hálás szívvel imádkozunk Megváltónkhoz, az Úr Jézus Krisztushoz.

A varratokat március 16-án hétfőn vették ki, a szövettani eredmény biztató, jóindulatú meningeoma (agyhártya) daganatom volt. Férjem Gábor, anyukám, és a két fiam, Márk és Dániel mellém álltak, látogattak, nagy szeretettel vettek körül.

Arra a kérdésre kerestem a választ, mit akart elvégezni Isten az életemben? Hogyan akarja ezáltal is formálni, irányítani azt? Ezzel kapcsolatban négy gondolat lett fontos számomra:

1. Belátom azt, hogy „Az Úr csodásan működik, De útja rejtve van”, „Bízzál az Úrban, rólad Ő meg nem feledkezik.” Rá mindig lehet számítani.

2. Az Úr hűséges, vezet bennünket azon az úton, amelyen járnunk kell. Isten hűsége

abban nyilvánul meg, hogy ígéreteit megtartja, és beteljesíti. Hűségére mindig, minden körülmények között számíthatunk. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1,9). Én is szeretnék ehhez a drága Megváltóhoz hűséggel ragaszkodni.

3. Isten az időnek is ura, mindig a legjobbakor érkezik, Ő nem késik el, még ha mi úgy is gondoljuk. Az én esetemben sem késett el. Jézus mindenkor az Atyára tekintett, időbeosztását is az Atyától kérte el, így lehet nekünk is Jézusra, a mi Megváltónkra tekinteni. Jézus számára 33 éves korában jött el az alkalmas idő, hogy a Golgotán engesztelő áldozat legyen. Nem késlekedett, magára vette bűneinket. A mi számunkra minden idő alkalmas, hogy imádságban szóljunk Hozzá. Sohasem késő leborulni előtte, és hittel kérni a szabadítást, mert Ő a Szabadító.

4. A gyülekezet tagjai rendszeresen imádkoztak. Nagy öröm volt megtapasztalni a gyülekezet szeretetét, odaadó szolgálatát. Rengeteg telefonhívást, e-mailt kaptam az elmúlt napokban. Együtt dicsértük és magasztaltuk az Urat, Jézus Krisztust. Hálaosan köszönöm a gyülekezet csoportjainak imáit. Megtapasztaltuk, hogy „A hitből fakadó imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt.” (Jak 5,15) „Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.” (Ef 6,18)

Közel került hozzánk az Úr: mélyebben megismertük, jobban megláttuk törekeny voltunkat, tisztított a bűneinkből és magához vonzott az Ő kegyelme által.

Már lábadozó félben vagyok, nem megyek sehová, a járvány is korlátozza ezt. Itthon pihenek, és bizonyóságot teszek arról, mily csodadolgot tett velem az Úr.

ERDÉLYI GÁBOR ÉS SÁRI ÉVA

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAM A 2020/2021. TANÉVBEN

A Biblia Szövetség Egyesület (BSz) – amennyiben a járvány miatti korlátozás megszűnik – bibliaiskolai tanfolyamot indít a 2020-21. tanévben is azoknak a 18. életévet betöltött, közoktatási tankötelezettségének eleget tett (nyolc osztályt befejezett), keresztyén életben elindult férfiaknak és nőknek, akik szeretnék a Jézus Krisztus iránti elkötelezettségüket biblikus ismerettel és életvitelben megerősíteni.

Tanfolyamok

BSz bibliaiskola 2/1. tanfolyam.

Kétéves tanfolyam első tanéve, tanfolyami tanóraszám: 56. Tantárgyak: ószövetségi bibliaismeret, hitvallásismeret, egyházismeret, etika.

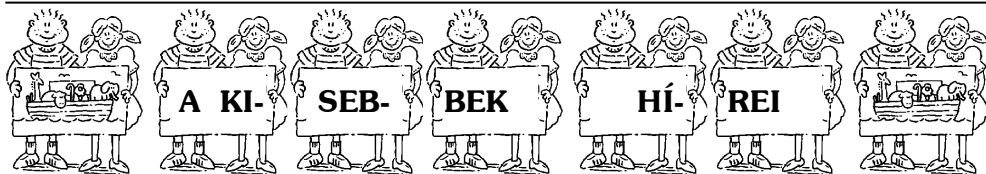
BSz bibliaiskola 2/2. tanfolyam.

Kétéves tanfolyam második tanéve, a 2/1. tanfolyamot sikeresen abszolvált hallgatók részére. Tanfolyami tanóraszám: 56. Tantárgyak: újszövetségi bibliaismeret, Szentírás értelmezése, egyháztörténet, missziológia.

A bibliaiskola sikeres elvégzéséről a Biblia Szövetség Egyesület bizonyítványt állít ki.

Részletes tájékoztató: <https://bibliaszov.hu> Bibliaiskola rovat.

Gyermek-istentisztelet a net-en

A vírus hatására sok programunk elmaradt: nem tudtunk kirándulni menni, anyák napja előtt kézműveskedni, és a családi napot sem tudtuk megtartani.

De nagy ajándék, hogy a Pasakids YouTube csatornáján minden vasárnap tarthatunk ÉLŐ gyermek istentiszteletet, amit nagy örömeinkre lelkesen követnek gyülekezeti családjaink Vanuatutól egészen Norvégiaig. Az élő közvetítésnek köszönhetően megmarad a kapcsolat a beköszönő családokkal, ha virtuálisan is de közösen tudunk

együtt énekelni, és Isten igéjére figyelni. Anyák napjára is sikerült készülni, ami külön ajándék volt.

A szolgálói csapat online találkozik, beszélgetünk az igéről, mesélünk magunkról és közösen imádkozunk. Áldásként éltük meg, hogy a gyerekekért való imádságot sokkal tudatosabban, még komolyabban véve élhettük meg. Isten semmit nem enged hiába, Nála mindennek meg van az értelme. Számunkra talán ez volt a legnagyobb tanulság: A legrövidebb út a másik emberhez az érte való imádság. Jó így mindennap gondolni a ránk bízottakra. Imádkozunk a nyári hetekért, és nagyon várjuk már a személyes találkozást.

GYEREKMISSZIÓSOK

Ünnepi alkalmak

Istentiszteleteket vasárnap 8 és 10 órakor, valamint csütörtökön 18 órakor tartunk, melyeket élőben továbbra is közvetítünk. Pünkösdvasárnap is 8 és 10 óra a kezdési időpont, pünkösdhétfőn pedig 10 óra.

Szeretnénk óvni a 65 éven felüli tagjainkat, így őket arra kérjük, hogy a 8 órai Istentiszteleten vegyenek részt, és a régi nagyteremben foglaljanak helyet.

Gyermek-istentiszteletet továbbra is csak online tartunk, gyermekmegőrzés nincs, egyelőre a csoportokat sem indítjuk újra.

Az istentiszteleten szájmaszk használata kötelező, a szabályoknak megfelelően elhelyezett székeken foglalhatunk helyet. Kérjük, mindenki saját énekeskönyvét hozza, a templomi énekeskönyvek nem lehetnek használatban

További tudnivalókat az újranyitásról az első belső borítón olvashatunk!

Köszönjük

- hogy országunkat átsegítetted ezen a nehéz időszakon,
- hogy adtál bölcsességet világi és egyházi vezetőinknek a járványhelyzet kezeléséhez,
- hogy pünkösdötől újra látogathatjuk az istentiszteleti alkalmakat,
- hogy számos jó megoldással segítetted a közösségeinket a járvány idején.

Kérjük

- Lelki megújulásért, hogy tudjuk elhagyni, ami szerinted káros, vagy felesleges,
- és tudjuk felvenni, amivel meg szeretnél ajándékozni,
- erősítsd azokat a testvéreinket, akiket az elmúlt hónapok nehéz gazdasági helyzetbe sodortak,
- vezetésedet a nyári csendeshetek vonatkozásában.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

A járványveszély idején a gyülekezet honlapjáról tájékozódjunk!

Istentisztelet	vasárnap 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ csütörtök 18 ⁰⁰ óra
Evangelizáció	a hónap utolsó előtti vasárnapján 18 ⁰⁰
Úrvacsora	a hónap utolsó vasárnapján
Bibliaórák	női: kedd 10 ⁰⁰ és 18 ⁰⁰ ; férfi: Kedd 18 ⁰⁰ ; családos: 3 csop. váltakozva – szo. 17 ⁰⁰ ; házaspáros: 3 csoportban kéthetente szerda 17 ³⁰ , 18 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰ Ifjúsági órák: vas 17 ⁰⁰ , pé 18 ⁰⁰ fiatal felnőtt: vas 17 ⁰⁰ , kedd 18 ³⁰ , sze, pé 18 ⁰⁰ kéthetente sze 18 ³⁰ , kéthetente szo 17 ⁰⁰
Imaközösség	vasárnap 7 ³⁰ és 9 ³⁰ csütörtök 17 ⁰⁰
Kóruspróba	csütörtök 19 ⁰⁰ - 20 ⁴⁵
Gyermek alkalmak	Gyermekistentisztelet: vasárnap 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16 ³⁰
Gyermekmegőrzés	a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt
Külvölgyi Általános Iskola	istentisztelet: vasárnap 15 ³⁰ ; bibliaóra: csütörtök 15 ³⁰
Á. Sz. Erzsébet	istentisztelet: hónap első vasárnapján 15 ³⁰ ; bibliaóra: hónap harmadik csütörtökén 10 ³⁰

**Áldás,
békesség!**

A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019
<http://www.refpasaret.hu> Lelkészi hivatal: H-P 9-13h